

# קול קורא מהיכל ה'

אנחנו החתום מטה חכמי ורבני עיהיך ירושלים תיו בשומענו את השערוריה אשר נעשתה בארץ תימן כי יצאו אנשים בני בליעל לחפור בורות נשברים ועובי מקור מים חיים ויריחו בני ערים ויכו כלב זהתמים הנאמנים לך ולתורת הקדושה ויפעדו פיהם לדבר סרה על ספר הווהר הקדוש *להתנא האלקי* הקדוש רשבבי זיעיא ועל ספרי חמקובליים זיעיא שנתרפסו ונתקבלו בכל חפוזות ישראל ועל ספרי והרימו העשרה עפרא לפומייהו שמענו ותרנו בטנו נפלו פנינו וכשלו השלחן ערוך הקדושים אוי להם מעלבונה של תורה הסירו המצנפת והרימו נשבה בכשתינו ותחסינו כלימתיינו כי המכשלה והפרצה זו זאת ברכינו נשבה בכשתינו ותחסינו כלימתיינו כי המכשלה והפרצה זו זאת עלתה בימיינו ועמדנו מרעיםם בלבד בהול ונכנס מפה ד' ומהדר נאנו לכאןאת קנאת כבוד ס' הויהיך וכבוד מחברו הרשבבי זיעיא עמדנו על רנلينו בלבד אחד בהקהל ובקבוץ הרבנים العليון ישמור אותם עומדות היו רנلينו בשעריך ירושלים ירושלים של מטה לנויד ירושלים של מעלה ופתחנו ארין הקודש והחרמן האנשים החטאיהם בנפשותם המדברים סרה על הווהר הקדוש וכיוצא בו וכן חובה על כל ישראל בהניע מכתב זה לארציהם למקומות יעדו כולם לפניהם ארון ה' להחורים החטאיהם האלה! ווهو נסח החרם!

בנויות עירין ובמימר קריישין אני מחרימים ומנדין ומשתתין ומקליין ומאדרין על דעת המקום ועל דעת הקהל הקדוש בספר התורה הוה בשש מאות ושלש עשרה מצות הכתובות בו בחרם שהתרים יהושע את יריחו ובקללה שקלל אלישע את הנערים ואת ניזוי נערו ובשחתה דאנשי כניסה הנדרלה ובשחתה דשחתה ברק למירוץ ובשחתה דשחתה רב יהירה לההוא עפרא ובכל האלוות והקללות והחרמות והנדין והשחתות שנעשו מימות משה רבינו עיה ועד עכשו בשם אכתריאל יה' צבאות בשם מיכאל השד הנדרל בשם מתרון בשם רבו בשם בן ארבעים ושתיים אוחיות בשם שבקע משה את הים אהיה אשר אהיה בסוד שם המפורש בשם ד' אלקינו ישראל

יושב הכהנים בשם הנגנלים וה敖פניים וחיות הקודש ומלאכי השרת  
 לבל איש, או כנמיה וחברות רשיים אשר ידברו סרה ויטלו פנים  
 בקדושת ס' הוותר הקדוש ומחבריו הרשבבי זיעיא ובכל ס' המקובלים  
 זיעיא ועל ס' השולחן ערכ אורים הם מפי השם הנכבד והנורא  
 היוצא מפי כהן גדול ביום הפטורים אורים הם בשמיים, ובארץ,  
 אורים הם מפי הנבורה, אורים הם מפי אחורי אל יהה צבאות  
 אורים הם מפי שר התורה, אורים מפי האל הנדול הנבוד והנורא,  
 בענלא תחא מפלתייהו, אל אלקי הרוחות השמיים והאבידם והכניעים  
 והשחיתם והכריתם, מלאכי חבלה יפנו בהם אורים הם בכל אשר  
 יפנו באסכמה תהיה מתחם יקס יה' בשחתה ובקדחת ובДЕקת ובחרחו  
 ובחרב ובשדפון ובירקון ורדסום עד אבדם ילבשו קלה במדם. לא  
 יאהה יה' סלהות להם ורבצה בהם כל האלות הכתובות בספר התורה זהה  
 ומהה ד' את שם מתחת השמיים והבדילם יה' לרעה מכל שבטי  
 ישראל הם וכל הנלוים אליהם בכל אלות הכרית הכתובה בספר התורה  
 הנה אמן בן יהי רצון ונעם נודיע כי הם בעכוים בכל דבריהם שהיחסם  
 נבילה יינס יין נסך ניטם אינו גט וכוי, עד אשר ישובו מדריכם  
 הרעה ויאמינו בכל חלקו תורה הננלה, והנסתר יתדו יהיו חמימים  
 ושליב ושםיד ואתם הדבקים בה אלקיים חיים כולכם היום!

### כיד החותמים בשעריך ירושלים בשיא לה' שבט שנות חרעד לפיק

שלום הדריה ס'ט	הצעיר משה הדרי ס'ט
יום טוב ידריד הלו ס'ט	שאול קצין ס'ט
אברהם סאלים ס'ט	יעקב חרין לופים ס'ט
שמעאל פדררו ס'ט	אהרן עלי הכהן ס'ט
חיים סדריא ס'ט	אברהם ביגאנז ס'ט
חיים שאול דוויד הכהן	ח забוי יעקב חיים ס'ט
בן ציון מרדי חון ס'ט	נסים אברהם וארון ס'ט
אברהם ענתבי סקה ס'ט	יהוזען שהרבאני ס'ט
אליאו עבור ס'ט	אברהם טנטבי ס'ט
אברהם פילוסוף ס'ט	אהרן חיים פירורה ס'ט
יצחק בכטוהר'ש טבאי ס'ט	יהוקאל עורה הלו ס'ט
נתנאל חביבא ס'ט	אליאו דוויד הכהן ס'ט
יצחק סומסיה ס'ט	

ישעיהו אשר ועליך ברוך ממרגלוות	נאם יצחק דוד גראטמאן
יודה יעקב קויפערשטאדט	נאם רפאל מררכי יצחק בהרי שפירא זיל
אברהם שמואל העשיל	נאם שניור זלטן בהרי יצחק דוד נוי
יוסף ראטמאן	נאם שטען הורוויז נוי
אברהם ביטין ביר גרשון	חימות ליב אויערבאך
ישראל בן ריוויל	נאם אברהם פרענקל
חיים ואלעעט	נאם משה מררכי חמדאן
יעקב בהרב ר' עקיבא זיל	נאם מרדכי זאב בראנד
אברהם אלוי בהרב הנאן מוהריה'	נאם פררכי דוד
יהיאל טיכל זצ'יל	נאם שלמה מנחם ווינטראוב
צבי קופמן	נאם דוד מרדכי טפראנגע
ישראל דאכינאווייז קאחאנאוייזר	נאם משה פרירמאן
אהרן צבי ביר לוייטמן זיל	משה יצחק בהרי אלוי צטר זיל
מאיר פיעווי	מלכיש לייבעזקי
אברהם דוב בערטקstan	נאם צבי הירש וויספיש
נחום בערינהאלע	נאם וועלביבן בן הפרשיל
מאיר אלוי זולבערטמאן	נאם אלטער יצחק
ירחמיאל יוסף בהרהיץ ראייט זצ'יל	נאם מנחם שמואל במויה
אברהם שלמה בהרהיץ ישעיהו אהרן זצ'יל	נאם יעקב ליב נאלדשטיין
יוסף אדרלער	נאם חיים יצחק הכהן
אלטער גרשון אשר בענדעראוו	טאיל בניטין לפיקא
מנחם מענדייל בוכוואלד	יוסף מאטער אווערבוך
משה טנחים זונענסטיין	נאם נח בץ
מאיר פונק	הכ' אשע' בן מויה מאיר נימאן זיל
טרכבי בערשקאוייז	ידושע בעימין וויסענטשטערן
נטע צבי ווים מניר יליד ירושלים	לייב ספאקטאר
שמואל ביר דוד נחמן מלוכלאן	משה חיים הכהן
חיים יהודא ליב אויערבאך	נחמן יוסף בן חיר נחמן יוסף זצ'יל
שמעון צבי פוקווויז	שטחה בונם ווערגער
יצחק מאיר חלי הורוויז	יעץ' שטען שפיטצער מניל
משה ארוי לייב שפירא	דוד בריוויל
אלוי נחום פרוש	שמואל וויסענטשטערן
מאיר שלום ביר נתן הלי	זלטן בריד נוי
נחום רוזטמאן	דוכער טארטערט
אברהם דוד יעקובזאָהן	בן ציון ספרדי

ח'ים מיבַּל כהרואלְלִיה לְעוֹזִי	אברהם אחרן מלְאוּזָה
יעקב אלְיעָור בֵּיד אַבְרָהָם ח'ים ז'ל	יוסף קדיש
אחרן אלְיַי קִיטְנִינְגְּסְבָּעֶרְגּ	בצלאל ברוך פרידמן
ח'ים שלמה רָאוּינְטָהָאָל	אברהם יוחנן יאדלאָר
ニִסְנָן לִיבּ חַכְּמָה	משה עַזְקָה חֻשְׁין
שְׁלָמָה נְרָשָׂוּן סָם	שְׁנַיאָרְן וְלַטְּנוּגָזְקָשּׁ
יעַקְבּ אַרְיִ טְרַעְמְטָעֶפְּעָרְ	צָלוּם לִובּ פְּדִילִיטָּ
שְׁלָמָה נְתָן בְּרִיּוּן גְּנָעָרְ	יעַקְבּ לִיבּ קְלַעְצָקִי
יְצָהָק בֵּיר סְעָדִיא הַלְּוִי	טוּבִי לִיבּ וּוַילְנָעָרְ
טְשָׁהָ בָּנָן, יְעַקְבּ	צָבִי שְׁפִירָא
צָבִי הַרְשָׁ בְּלָוּוּיָא	אַחֲרָן מִיְּבָשָׁרְ
פסְחָ טְוּעָטָּ	ח'ים דוד הַוְרוּיוּץָ
אַחֲרָן אַבְרָהָם בָּן הַרְחַיְּצָ מְשָׁה וְלְהַיָּהָ	דוֹד בְּרִיּוֹלְעָזָוּיָה

## הסכמה הרבנים הגדוליים ב"ד הצדק דק"ק ספרדים אשכנזים פרושים חסידים ומערבים הייז'

... היה שוראיינו מכחבים שבאו מערי תימן על השערוריה שעושים על ספרי הווער הקדוש וספרי הקבלה לדבר סורה עליהם ועל מחקרים ונם על ס' השווי פלצות אהוזנו, ורעד לבנו ונקרע לקרים, משמע דברים כאלה מאנשים אשר בשם ישראל מכנים עצם, כי בן בכח הוהיק שתתעללה הננו מחרימים ומשתמים אותם, ומפרישים אותם ובבדילים אותם מעדת ישראל ורבעה בהם כל אלות התורה, ולא יאהה כי סלאח להם, עד אשר יתגורו בהם ויישבו אל ה' ויאתינו בדורותם בכל חלקייה בנגליה ובנסתר, ושומע לנו ישכון בטה, ושאנן מבחן רעה היום יימש שבט התרעיטה ביד בית דין רבא דעתת הספרדים מה עיר הקדש ירושלים ת"ג.

ח'ים דוד סורנאנגה ס'ט

נהמן ב'יד ז'ידאל אננייל ס'ט

שמעון אשדריקי ס'ט

- טקיים חוחם בדיעך דק"ק ספרדים הייז ייכ'ץ בעיתיק ירושלים טובב'א.

נאם הבית דין צדק דפה קורתא קריישא ירושלים חבנה והכוון החחותמים טטה, מאשרים בזה דברי הרבנים הייז החחותמים לעיל, ולמפורסמות אין צורך ראי' שכ' ספרי המקובל'ים המפורטים בכל תפוצות ישראל, וממושיב ספר הווער המקובל להחנה הקדוש הר' שמעון

בן יוחאי זכחו ינן עליינו אמן הוא מחלקי תורהנו הקדושה וכל המטחפק ואינו מודה בהם חייו, אין לו חלק בתורהיך, וזהו מופרש ומובדל מעדת ישראל, וכל המאמין בהם יזכה לחי עולם, לרב הצפון כעתידת הבדיקה הבעה למען כבוד תורהנו הקדושה.

היום יום ה' ט' שבט חרעיד סעהיך ירושלים טוביא.

נאם משה נחום וואלענשטיין

נאם ארוי ליב בהראיד

ונאם צבי פסח פראנק

פקום חותם ביד צדק דקה אשכנזים היו בעיהיך ירושלים ת'ו.

שמע שמענו ותרנו בטנינו, רעדיה ופלצות אחותנו על השמועות הרעות אשר כל השומע ייריד כנהל דעתות, אין באו פריצים לחיל את מקדש ה' ובמדינת חימן שמה נהיתה הגעה כי יצאו אנשים בני בליך רעים וחטאים אשר וدون לבם השיאם להרים יד בקדושת תורהנו לדבר סרה על ספר הוור הقدس מאור עינינו המקובל להחנה האלקית הקדוש רבינו שמעון בן יוחאי זכחו ינן עליינו ושאר ספרי קבלה הקדושים שנתקבלו ונתרפסטו בכל תפוצות ישראל אשר כל דבריהם דברי אלקים חיים המתה, אחד מחלקי התורה שמסיני נמסרות, וקדושים בכל חבבי הקדוש אמרות ה' אמרות טהורות וכל המטפוף בהם הוציא את עצמו מכלל ישראל, ואין לו חלק בתורתינו, אויל לדור שכח עלהה בימי, חומ קדוש מוטל על כל נדול הדור, ואחריהם ינתרו כל בית ישראל בכל מקומות מושבותיהם לעטאות כמעיל קנאה, קנאת ה' צבאות העשה זאת לתחבע עלבון תורהנו, לנדע קרני רשיים שחילוה, ולגלוות קלונם ברבים כי המה מוחרמים מנודים מופשים ומובדים מעדת ישראל, יען כי דבר ה' ביזו, ואת תורהנו מסתו, אරורים הם ואדרורים יהיו, המה כרעו ונפלו ואנחנו קמננו ונחמוד בשם ה' גnilה זונשמה בו ובחרתו הקדושה והטהורה הורה שכח ושביעים חנגלה והנסתר יהדו יהיו חמים לנו ולורעינו זורע זרעינו עד עולם בקשר אמץ ויהודה שלים בן יהי רצון ויהי נועם ה' עליינו זוכינו בכלל ישראל לאות בישועתו אשר יעשה עמנו, עת רוח הטומאה עבר מארץ, ומלאה הארץ דעה את ה' בכיא.

ביד הבית דין צדק דפה עיר הקדש ירושלים - חכנה ותוכנן

במהירה בימי אמן הכויח לכבוד ה' ולחרותו הקדושה.

נאם ליפטאן דור במרפי זיל

נאם מאיר איזראעל דיעסעה עיהיך

נאם בצלאל ישע' בערינשטיין

פקום חותם בית דין צדק דקה אשכנזים חסידים בעיהיך ירושלים ת'ו.

חמהנו מראות המכובדים שבאו מעריו תימן איך יצאו כת פריצים סוקרים המטילים פנים בקדושי שמיים הוא ספר הזוהר הקדוש לחתנה האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכותו ינן עליינו אמן ושאר ספרים המקובלים זכותם יננו עליינו אמן ובו עפרא לפוטמייהו חסמר שערת בשירינו משמע דברים כאלה כי כן אנחנו מהרימים ומשתתים אותם ומרישים אותם מעדת ישראל הם וכל הנלוים אליהם ארורים הם ואורורים יהיו חטאם ישאו ערורים ימתו לא יאה ה' סלאם להם עד אשר ישבו אל ד' להאמין בכל חלקי התורה הנסתרות והנגולות בכל ישראל הקדושים ושליב ושמיר כה דברי בית דין הצדק דקיק המערבים בירושלים תיו בשיא שבת חרעיד לפיק.

הצעיר נחמן בטיטו סיט רב לעדת הטערבים יציו

הצעיר אליהו י' לעניימי סיט

הצעיר אברהם מרסייאנו סיט

סקוט חותם בית דין צדק דקהל עדת הטערבים בעייחיק ירושלים תיו

ספרדי תורה והלילי שאי על שפיהם קינה, הוריידי כנהל דמעה, על הפרץ הנдол כי קמו פריצים מבני עטנו במדינת תימן אשר פרקו על שמיים ועל תורה, השליכו שוקצים ויחללו שמק וידברו סרה כשרה פורה על חלק נдол וקדוש מהורה הקדושה, על ספר הזוהר הקדוש המקובל אצל כל ישראל לחתנה רבי שמעון בן יוחאי זכותו ינן עליינו אמן וגם על יתר ספרי הקבלה הקדושים ורבנו הארוי צוקיאל וחבריו ויחפהו עליהם דברים אשר כל שמעם חצלה שתי אזני והפכו דבר אלהים חיים למינות ואפיקורסות, אווי להם על שכרם, נוח להם שנחטכה שליתם על פניהם, והאנשים החטאים האלה עודם במרדם ובמעלם ועיב החובה מוטלת על כל איש ישראל אשר יראת ה' נגע בלבו לhabridim מקהל הנולדה, כי האנשים האלה יצאו מכל ישראל ואין להם חלק ונחלה באלקוי ישראל יאכלו כדי עורם ושם יהיה לאלה ולקללה בקרב הארץ, וכבר כל בני עיהיך ירושלים, ובראשם מעיב הרהין בדיאץ ספרדים ואשכנזים לבשו קנאת ד' צבאות והוהיק והחרימון, ונדו, והפרישו, והבדילו את הרשעים הללו מכל עדת ישראל.

ונם ידי חכון עם כל הרבנים היו ובכן בשם ה', ובשם תורהנו הקדושה, הנני מנטה בסירוש כי בני בליעל אלה אשר עשו המזימתה, הרי הם מוחדרמים ומונדרים ומופרשים מקהן עדת ה', ארורים המתה, ואורורים יהיו כל ימיהם, מרעה

**אל רעה יצאו, המך בשרם, ועניהם תמקנה**  
בחוּריהן הַמָּה יכְּרֻעֵוּ וַיִּפְוָלֵוּ, עד אשר ישׁבוּ אל ה'  
ויאמינו בתורה בכל חלקייה ויתקנו מה שקהלו, ולכל בני ישראל לא  
יחרץ כלב את לשונו, ואת הוֹחֶטֶם אֲמָתָה יַעֲבֵר מִן הָאָרֶץ וְמִלְאָה  
הָאָרֶץ דָּעָה אֶת הָאֱלֹהִים, ואנחנו בשם הָאֱלֹהִים נָעַשָּׂה וְנָצַלָּה,  
בו ובחורתו הקדושה תורה שבכתב תורה שבבעל פה, הנגלה והנסתר  
לנו ולזרעינו וזרע זרעינו עד עולם, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ונומר  
ויחד כוֹלנו נוֹכֵחַ לְאוֹר בָּאוֹר הָאֱלֹהִים בְּבָנֵין צִיּוֹן וְנוֹתֵר אָפָרִיוֹן בְּעַתִּירַת הַחוֹם  
בְּתַחַת וַיַּעֲשֵׂה לְכָבֹוד הָאֱלֹהִים ובחורתו הקדושה פה עיר הקדש ירושלים הבנה  
וחכונן בשיא לְחֵי שְׁבֵט הַתְּרוּדֵיד לְיִצְרָה בא סִטְטָה פְּתַחְתִּי שְׁקִי  
וְתַאֲזִרְנִי שְׁמָה לְפִיק.

**יע"ח משה פרנקו חכם באשי בירושלמי ואנפיה.**  
מקים החותם

---

# דברי חורב החימניש בארץ הקודש ירושלים ת"ז יפו ותל אביב ומושבות יהודה והניל יע"א !

ראה ראיינו שערוריה נוראה קול ענות החוברת שנדרסה מתשובות דברי כוב ומרמה שחיבורה רב החובל מעיר צנעה אשר בתימן לרבי, ושמו ר'חיא ב'ן שעילה קסא"ח ישב, ויבשה משנתו, לדבר בעני שפה על דברי חזיה"ק והמקובלים באופן נורא מאד ר"ל, ובזה הוציא כל רוחו וחראה זיחות דעתו עליו נגד גאוני ואדרי עולם אשר עומד בית ישראל גשען עלייהם מדור דור ועד היות וחולכים כל בית ישראל לאורים בביאורי התורה והמצוות וקבלו כל ישראל דבריהם כהוראה מסיני באין פוצה פה, והם אשר גילו ברוזיה"ק שעלייהם לייחידי סגולה את הנסתור בתזה"ק והפיצו אור הגנוו אשר מכוסה בתזה"ק שאין להם ביאור כי"א עד הנסתור והגדילו את כבוד התזה"ק וברכו כל ישראל ברוך שחלק מחכמתו ליראיו, ומעת התפרטמו סודות התורה ע"י גילוי חזיה"ק הוסיף בני ישראל קדושה על קדושיםם וקבלו עליהם כמו"ת חומרות ופרטיות וטהרה ולא באו לידי זלזול חי אפילו על סייג קטן של תורה ושל דבריהם, כידוע.

ואם אמנים שקדום לרב החובל הזה נמצאו אחדים חכמים גדולים בתורה ויראו שכחבו איזה דברים שנראה בהם פסקו על דברי חזיה"ק בכל זאת לא יצאו נגדו בזולול גס כהיב"ש הזה, ולדוגמא נזכיר פה מה שכחן החരיף מוחרייר משה קוגין זיל בספרו הנחמד הנק' בן יוחאי, שכח על דברי הגאון האדרי מהרש"ל זיל זיל אפס החrif' גדול מהרש"ל זיל בתשובה (ס"י צ"ח) סר מדברי המקובלים את ס' חזיה"ק לא בעבור שלא האמין חי ספר חזיה"ק אייננו מרשב"י וסייעתו הרי בעצמו כתוב שם שהברחו רשבי ובעזת איינו מוטוק אנסם בחומו כי לדעתו לפה שלא פסקין בכל הש"ס קר"ש, ה"ג לית הלכתא כוותית, בכרכת תפlein של יד בישיבה ובמה שאסור להניחם בחוח"ט ע"ש, אך גם הוא לא עמד על דעתו ולא קיים מאמרו, אכן הנהו בגביו עומד שחוח בקידחה ורתת בהעתקו דברי חזיה"ק האלה בספרו יש"ש (ביצה ס"א ס"ג נ"א) זיל בודאי יש עון גדול להניח תפlein בשבת וייט ובזה כתוב שכחיב מיריהו וגדולה מזו כי דהמניח חטlein בחוח"ט חייב מיתה ואף שהפוסקים לא חביאו דין זה מ"מ מה לנו להכניות עצמנו בספק עונש וכו' ע"ש, בא לשונו ממש קלשון שכחוב הבב"י (א"ח ס"י ל"א) דעתה קפליג בתשובתו הניל, ע"כ לשונו של הרב הניל וbearicoot קצת ע"ש בספרו בן יוחאי צד קכ"ח, נט מה שיוצא הגאון הגדל הרב יעביא"ץ זיל נגיד חזיה"ק בספרו מטפח ספרים, כבר חשיבו במענות ומטפחות הגאון חגיל בספר בן יוחאי אשר בו חרואה עוזם כחו

## דברי חור' החיטנים

ואם באננו לחייב ראיות על אמיתת חכמת הנسطר מדברי התלמוד והמדרשים אשר ברוחם בינהם נשתפקו במקומות ידועים בש"ס באופן נסתר מאד לרגל השעה שעת חירום אשר באותו הזמן הייתה האומה ספרינית המטאורת בבית הצרות, תקצר היריעה מהכיל והנט כבר כתובים אחד לאחת בספר בן יוחאי הנזיל וספרים רבים שקדמו לחקופת רב החובל שלנו, אלא בידעו כי אין ספרים כאלה בתימן כזה יכול לתריעש את לבות תלמידיו הרקיטים לרבות התמיימים בחשבם כי הוא המחדש חדש וגהיג לשניהם דברים נוכנים ומה נט בעניין האמונהomi וממי הוא זה אשר בשם ישראל יכנדר לא יתרחש מדבריו האiomים כביכול אוילו אויל לנפשו כי בנפשו דבר שקר ענה בחכמים צדיקים ורך גרט לטעות גני ישראל מהתורה הקדושה וחתימתו ונסתירה והוציא דבה על חכמת הנسطר ומוציא דיבת הוא כסיל, ואטריוון נמי לאנשי שם מהויר צנעה בירת התימן אשר קגאו קנאת ה' צבאות ועבריו בין בתרי מחברתו וכחכו תשוכות על כל פרקיו ופרקיו כל חוליותיו והוקיעו נגד כל קורא ישר את ערמותו וכחשו דבר דבר על אפניו ושלוחיו מתחם להכא להוציאו בדפוס (אם אמנים לא היה רצורך להאריך בו כי היא היה ראוי להביא ארכ' הראות על אמיתת חכמת הנسطר ולא להשיב על דבריו כי למי תשיב כנודע).

וain עוד מן הצורך לפרט כל הסתירות כי יוכלו הדברים וילאלה רצורה בהם, ועס' שהם הביאו כל פרקיו בשלמות וחוי' גוני קורתא קדישא ירושלט האטייר לקרות ספרו ראוי היה שלא להעתיק כל דבריו כדי שלא לעבור פ' חכמים ואיסורים.

אך כיוון שהם שמו את התשובה הצד כל פרק ופרק ומה גם כי עשינו שינוי באותיות, דבריו כתוב רשי' והתשובה באותיות אשורי על כן הסכמנו לדעתם כזה, ומצאנו סעד לחתיר במה שכח בזה הרבה מחבר ספר הברית ז' בלבד בסוף הקדמה שנייה ד'ת ואלי דבר יגונב וכור' עיי'ש.

ונסיטים בשיט שלום וברכת ישיבת ה' נדחנו ויקיים בנו מק"ש ומלאה הארץ דעה את ה' כי כולם ידעו אותה למקטנם ועד גדולם ואם פרצנו ח'ו חוק המוסר וזהו רחום יכפר כי קנאת ה' צבאות תעשת זורת ודי בזה. כ"ד צעררי הצען.

נ淡淡 חיים שלמה ערacky ב"צ ילו נ淡淡 יהיא נחום ילו  
נ淡淡 אברהם חיים נראף ילו נ淡淡 שלום שלמה ננאר ילו  
נ淡淡 יודה אברהם יצחק ילו נ淡淡 שלום נכלכ"ג יהיא יצחק ילו

**הסכמת \*) הראהן הטקובל**

**מן שלום יוסף אלשיך שליט"א**

**רב הראשי וראב"ד לעדת החימנאים בעיה"ק ירושתנו בכ"א**

**ביה ירושלים עית"ק עשרים לחודש חשוון תרצ"ח.**

מי אני אשר אבוא להעיר על זוהר דבש אחורי שדבר זה ידוע  
ומפורסם בכל תפוצות ישראל ממזוח שם עד מכואו וכולמים  
מאמין בני מאמנים בזוהר מדור דור וקראו לו זוהר הקדוש  
על כי הזוהר והאריך עיני ישראל בסודות התורה אבל לפי שבדורנו  
נמצאו אנשים המפרשים סודות הזוהר כפשותם ולפי שסודות  
הזהר נאמרו רק בדרך משל ומליצה והם למלחת מבינת אנוש  
ולא כל מוחא סביר דאי ועיזו באו דיאנשיים הנ"ל להכחיש  
בזוהר הקדוש.

לכן באו ונחזיק טובה לחו"ר הרטימן שחברו ספר  
**אמונת ה' .** והשיבו על טענותיהם רשותם נכוחות  
בטוב טעם ודעת.

והשיות ישיב את הצען האובדות ואית הנדחה יקבץ וריזוא  
רחוב יכפר וישיב השלום במחרשה וקיימים כי כולם ידעו אותה  
למעטם ועד גדולים אמר.

**לעיל כלון שלום יוסף אלשיך**

(מקום החותם)

# המכמת רבני וגאנז' תימן צנעה יע"א

הן מרוב פוניט, לפניו שלש שבועות שנייבי, צמח חמוץ בין השושנים ורוח פעעים נכסה בלב היהודים. קראו בשמוריהם כי המדי מורייב, וירם לבם כמנשת וכיחויריט. כל קודש בישראל חללו, ותווערת לבם קלטו וחללו, ובחווצפה ואפקירוּתָא הוציאו דבה ודברו סרה, על אמונה ישראל הטדיורה. ובכלagi שפוי זילשון חרמיה פגעו ונגעו בכבוד שלומי אמוני ישראל חוזיהם ונבייאיהם. וגדולי חכמיים וגאנזיהם, למנ דיזיומ אשר צוה הי' וחלאת לדורותיהם.

ובמשך מעט השנים האלה נטשו אליהם נערים בouri, ריקים ומוחזים אשר נגואלו ברדוף כל תאוּת, ונגואלו בעזבם את התורה ואת המצאותCAC אשר נבדלו והיו לשמצה ולזעות, ריחוקם הקהיל וכמו זר נחשבו בעיניהם. ולוקח מהם קלה לכל חקרב הקרב אל משכנתיהם גם מה בחרו במעלוליזם, ויבנו את חפת הבמורא, וקרווהו ספר מלחות. דברי נרגן כמתלהמים כאלו נגד ספר חזק' וחכמי הקבלה הנתרת הוא מפטעש למען תפוש הנמהרים בלבם, כי לא גור אלא על דזוכרים לבדים ..

אמגוּת הולי דרכ נכוּת, הביטו בעין מקוחה, כי רק תוננה הוא מבקש, צנים פחים בדרך פקש, ובלבו מחשבות און חורש, לכՐות הענף חלה כדי לשרש העיקר על נקלה, ויתה ספר זה לפסל ומפלצת פגול הוא לא ירצה וה AOLIM המשתחווים לעצמיהם, הדפיסוּו בLETIHIM.

והן עתה העיר הי' ארץ רוחו בלב אוּהבי שמואת הי' הם יראים, ולשם כבודו מתקזאים, והוציאו לאור זה הספר דזביהיר המאייר לכל הדרים ומזהיר, אשר בשם נקרא אמונה הי' הולך בדרך חמיט, להראות העמים והשרים כי שקר טפיו זרים, ולטפח על פני מהבר ספר המלחמות בגחלים בוצעות ולהכות על. לחיו באבני בלסטרהות לגಡע נתיעותיו ולגלות קלוננו זיוופיו, באוטוּת ובמוספים מזוקקים, כראי מזק חזקים, דברי חכמים בנחת נשמעים להוציאו הספק מלב החועים ולהלביש בושת את כל המתעניים.

לזאת אמרינן לחיליגטו יישר הירא את דבר הי' וחווון נבייאו, ואוהב את

## הסכמות

ה' בכל מאויין, יתן לכסף מוצא, ובענין ח' חן ימצא ותיה ספר זה למל עניינו לתפארת לזכר עולם למשמרת צדיקים ילכו כם בעוז וצלה וטושעים יכלמו ולא ישובו עוד לכסלרה.

כג' סאלם בן אב'	כג' סעד ז' יוסף
אלעוזרי ילו	שלום ערומי ילו

כג' שלום ז' יוסף	כג' אברהם נטוכל'
אחרן הכהן ילו	עטראני ילו

כג' סאלם ז' מוסי	כג' יוסף בן מו'
יודה חבראה ילו	שלום שמן ילו

כג' יוסף בן לא"א יעקב	כג' חיים ז'
יודה צבירי ילו	סלים צאה

עוני לנכח יביטו אמרי שפר הסכמת גאנזוי הוזן בתימן החתיל' וחותלת הספר הזוח הנק' בשם **אמונת ה'**, גודלה תיא לפני' ח', לתמוך הישרים בלבוחם, להחזיק בקבלתם ואמונתם, ולהשיב לב פתאים לדרכ' הצדק והאמונה וידעו תעי רוח בינה, וכל הזכה נוטל חלק לתרום ממונו לאשתתף בעורציו עם המשתדלים להוציא לאור הספר חיקר הזה ישא ברכה מאה ה' וזכות הרבים תנן עליו ועליהם יוס ו' כ"ג חמוץ תרצ"ד

כג' עמרם בן מ"ו	כג' חיים קרח ילו
-----------------	------------------

לט: האם הדרדרעים (אומנם מאמינים באמיתות הזוג"ק) מצטרפים למנין  
ויכולים להוציא י"ח בקריה"ת וכדומה.

**תשובה מרן שליט"א:** הם כאפיקורוסים לכל דיןיהם.

מ: הנכנס לביהכנ"ס ומצא צבור שאומרים יהא שמיה רבה, אך לא שמע  
תחילת הקדיש, האם יענה אמן יהא שמיה וכו'.

**תשובה מרן שליט"א:** אם יודע על מה עונה אמן מותר<sup>לט</sup>.

מא: האם מותר לברך בקול כשיודע שהציבור לא יענו אמן.

**תשובה מרן שליט"א:** מותר.

מכ: האם מותר לענות קדיש וקדושה לפני ברכה"ת בשחרית.

**תשובה מרן שליט"א:** צריך ליזהר.

מג: האם מותר לענות אמן בידים מטונפות ובגילוי הראש.

**תשובה מרן שליט"א:** אסור. ובירושלמי איתא אדם אחד עם ידיים

לט. ובס' הליקות שלמה (פ"ז ס"ז) כתוב בשם הגרש"ז אויערבאך זצ"ל: השומע  
קדיש, אע"פ שאינו מפנה לבו לשמע תיבות הקדיש עונה אמן ואfillו באמצעות  
ק"ש וברכותיה, כיוון שעכ"פ יודע שעונה על עניין קדוש ה', אף שאינו יודע על  
איזה פרט הוא עונה עתה.

מ. ועי' בס' הליקות שלמה (פ"כ ס"ג) שכותב בשם הגרש"ז אויערבאך זצ"ל דוקודם  
נט"י מותר לענות אמן והוא שמיה רבה, רק יזהר שלא יזכיר שם שמים עד שיטול  
ידיו.